

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **A. F.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 kwietnia 2025 r.,

wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich

o wstrzymanie wykonania prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 14 października 2024 r., sygn. akt V Kzw 179/24,

zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 28 czerwca 2024 r., sygn. akt VI Ko 2373/24 (II K 1505/19),

w przedmiocie zarządzenia wobec A. F. wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 23 grudnia 2019 r., sygn. akt II K 1505/19,

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia –
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy z
dnia 14 października 2024 r., sygn. akt V Kzw 179/24,
zmieniającego postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z
dnia 28 czerwca 2024 r., sygn. akt VI Ko 2373/24 (II K 1505/19) w
przedmiocie zarządzenia wykonania wobec A. F. kary 1 (jednego)
roku pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu
Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 grudnia 2019 r., sygn. akt II K
1505/19 – do czasu rozpoznania kasacji.**

UZASADNIENIE

Rzecznik Praw Obywatelskich we wniesionej kasacji podniósł zarzut „rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego, to jest art. 4 § 1 k.k., polegające na niezastosowaniu przez Sąd odwoławczy przepisu art. 75 § 4 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniach: 1 oraz 2 marca 2019 r. (tekst jednolity: Dz.U. z dnia 21 sierpnia 2018 r. poz. 1600), a więc z chwili popełnienia przez A. F. czynów przypisanych mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 grudnia 2019 r. o sygnaturze akt II K 1505/19, pomimo że ów przepis był względniejszy dla skazanego F. w porównaniu do art. 75 § 4 k.k. w brzmieniu obowiązującym w chwili orzekania, a zatem w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 7 lipca 2022 r. (Dz.U. z 2022 r, poz. 2600, ze zm. z Dz.U. z 2023 r. poz. 403; data wejścia w życie: 1 października 2023 r.), albowiem przewidywał krótszy okres, w którym od zakończenia okresu próby można zarządzić wykonanie kary (sześć miesięcy, a nie rok), co miało istotny wpływ na treść orzeczenia, gdyż skutkowało bezzasadnym zarządzeniem wobec A. F. wykonania zawieszanej kary pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy w dniu 30 czerwca 2024 r. upłynął termin, o którym mowa powyżej, zaś na etapie międzyinstancyjnym wystąpiła obligatoryjna przesłanka do umorzenia, na podstawie art. 15 § 1 k.k.w., postępowania wykonawczego prowadzonego wobec skazanego A. F.”.

Autor kasacji wniósł o: „wstrzymanie, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., wykonania zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w Świdnicy wobec A. F. ” oraz „uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w Świdnicy i umorzenie, na podstawie art. 15 § 1 k.k.w., postępowania wykonawczego w stosunku do tego skazanego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich o wstrzymanie, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., wykonania zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w Świdnicy, wobec A. F., zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją może nastąpić wyjątkowo, w razie zaistnienia wysokiego prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych i w związku z tym nieodwracalnością dolegliwości, jakie poniósłby skazany, bez wstrzymywania wykonania tego orzeczenia (zob. np. postanowienia SN: z 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04, R-OSNKW 2004, poz. 1438; z 16 lutego 2021 r., III KK 424/20; 4 kwietnia 2024 r., III KK 92/24).

Charakter sformułowanego w kasacji Rzecznika Praw Obywatelskich zarzutu – kwestionującego merytoryczną trafność zapadłego orzeczenia, zmieniającego postanowienie Sądu pierwszej instancji w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności orzeczonej, wobec A. F., wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 grudnia 2019 r., sygn. akt II K 1505/19, w niepowtarzalnych realiach tej sprawy – wskazuje na wysoce prawdopodobną perspektywę uwzględnienia podniesionego na wstępie uchybienia przedmiotowej skargi oraz wydania orzeczenia kasatoryjnego. Nie przesądzając, co oczywiste, ostatecznego rozstrzygnięcia jakie zapadnie w następstwie rozpoznania kasacji, z uwagi na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, a tym samym realne ryzyko wystąpienia jeszcze przed jego merytorycznym rozpoznaniem nieodwracalnych oraz niekorzystnych dla skazanego skutków wynikających z wykonania kary, należało uwzględnić inicjatywę Rzecznika Praw Obywatelskich, złożoną w trybie art. 532 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

SSN Stanisław Stankiewicz

[J.J.]

[r.g.]

